

maneret. Tūc qdā subdiacon⁹ agapitus noīe aduenit magnope postulās vt sibi ali quātulū oleū dare debuisset. Vir autē dñi q̄ p̄cta decreuerat ī terra tribuere vt in ce lo oīa reseruaret: hoc ipsū parū qd̄ reman serat olei iussit petēti dari. Monachus vō q̄ cellariū tenebat audiuit qdē iubētis ver ba s̄z īplere distulit. Cūq̄ post paululū si id qd̄ iusserat danū eēt īgreret: r̄ndit mo nachus se minime dedisse qz si illud ei tri bueret oīno fratrib⁹ nihil remanēt. Tūc iratus alijs p̄cepit vt hoc ipsū vas vitreū in quo parū olei remāsisse videbat p̄ fene strā p̄icerēt: ne ī cella aliqd̄ p̄ inobediētā remaneret. Factū ē ita. Sub fenestra autē eadē indigēs p̄cipitiū patebat: saxoz mol libus aspersū. Proiectū itaq̄ vas vitreuz venit in saxis: s̄z sic māsit incolume ac si p̄ iectū minime fuisset: ita vt neq̄ frāgi ne q̄ oleū effundi potuisset. Qd̄ vir dei p̄ce pit leuari atq̄ vt erat integrū petēti tribu it. Tūc collectis frīb⁹ inobediētē mōachū de infidelitate sua z supbia corā oīb⁹ in crepauit. Quēadmodū ex vase vacuo fecit orādo vt exuberaret oleū abūdāter.

Qua increpatōe cōpleta Ca. xxx. sese cū his dē fratrib⁹ in orōnem dedit. In eo at̄ loco vbi cū frīb⁹ orabat vacuū erat ab oleo doliū z cooptū. Cūq̄ scūs vir in orōne p̄sisteret cepit opimētū eiusdē doliij oleo excrecēte subleuari. Quo cōmoto atq̄ subleuato oleū qd̄ excreuerat ora doli trāsīs pauimentū loci ī quo icubuerāt inūdabat. Qd̄ b̄ndict⁹ dei famulus vt asperit p̄tin⁹ orō nē cōpleuit atq̄ in pauimentū oleū fluere cessauit. Tūc diffidentē īobediētēq̄ fra trē lati⁹ amonuit vt fidē h̄e disceret z hu militatē. Idē vō frater salubriter corrept⁹ erubuit: qz venerabilis p̄ virtutē oīpotē tis dñi: quā amonitōe itumauerat miracu lis oīdebat. Nec erat iā vt quisq̄ d̄ ei⁹ p̄ missionib⁹ dubitare posset: qz ī vno eodē q̄ momēto p̄ vitreo vase pene vacuo ple nū oleo doliū reddidisset. Quo pacto monachum a demone possessum virgulti verbere sanū reddidit. Ca. xxxj.

Quadā die cū ad b̄ti ioānis orato riū q̄ in ipsa montis celsitudine positus est pergeret: ei antiquis hostis in mulo medici specie obuiam fa ctus est: cornu z tripodiaz ferens. Quem

cum requisisset dicēs: q̄ vadis: ille r̄ndit: Ec ce ad frēs vado: potionē eis dare. Itaq̄ p̄ rexit venerabilis b̄ndictus ad orōnē q̄ cō pleta p̄citus redijt. Adalign⁹ vō spūs vñs sentorē monachū iuenit atq̄ haurientē ī q̄z statim ingressus est eūq̄ in terraz piccit et vehemētissime vexauit. Quēz cū vir dei ab orōne rediens tā crudeliter vexari con spiceret ei solūmō alapā dedit z malignū ab eo spm̄ p̄tin⁹ excussit itavt ad eū redire

ulterius nō auderet. **Petrus.** Elim nosce si hec tāta miracula virtu te sp̄ orōnis īpetrabat an aliqui eēt solo vo lūtatis exhibebat nutu. Qualiter russi cū vincitū miserabiliter aspiciēdo solū ei⁹ vi cula dissoluit. Ca. xxxvj. **Bregio.**

Qui deuota mēte deo adherēt cū re rū necessitas exposcit: exhibere signa mō vtroq̄ solēt vt mira q̄q̄ aliqui ex p̄ce faci ant aliqui ex ptate. Cū enī Ioannes dicat q̄t̄q̄ aut receperit eū dedit eis ptatē filios dei fieri q̄ filij dei ex ptate sunt qd̄ miruz si signa facere ex ptate valēt. Quia ei vtro q̄ mō miracula exhibeāt testat petr⁹ q̄ ta bitā mortuā orādo suscitauit: ananiā vō z saphyrā mētiētes morti increpādo tradi dit. Neq̄ enī eū orasse ī eoz extinctiōe le gif: s̄z solūmō culpā q̄z p̄petrauerāt incre passe. Cōstat q̄ qz aliqui hec ex ptate: aliqui vō exhibet ex postulatōe: dū z isti vitam increpādo abstulit z illi reddidit orando.

Nam duo quoq̄ si. **Admiraculū.** delis dei famuli B̄ndicti facta nūc replico in qb⁹ apte clareat aliud hūc acce pra diuinit⁹ ex ptate aliud ex orōne potuis se. Gotthoz qdā Zalla noīe p̄fidie fuit ar riane. Qui totile regis eoz tpibus cōtra catholicos ecclie religiosos viros ardoze īmanissime crudelitatis exarsit: ita vt q̄s q̄ ei clericus monachusue aſi faciez ve nisset ab ei⁹ manib⁹ viuus nullo mō eriret. Quadā vō die auaricie sue estu succēsus in rapinā rerū inbiāns dū quendā rusticū tormētis crudelibus affligeret eūq̄ p̄ sup plicia diuersa laniaret victus penis rusti cus se se res suas b̄ndicto dei famulo com mēdasse p̄fessus ē: vt dum hoc a torquēte credidit suspēsa interim crudelitate ad vitā hore raperent. Tūc idē Zalla cessauit ru sticū tormētis affligere: s̄z eius brachia lo ris fortib⁹ adstringēs: aſi equū suū cepit ī pellere vt q̄s esset B̄ndictus q̄ ei⁹ res su-

execratio ino bedientie.

Mira eū vbi q̄ virtus seq̄ batur.

Quāta potē tia demonia fugabat.

Jo. j.

Act. v. Act. ix.

Diraviri cru delitas.